

Níže je uveden email doc. Kuby ze dne 25. 9. 2019, které je přílohou zápisu ze zasedání AS ČVUT na základě žádosti o přílohu od J. Kybice ze dne 9. 1. 2020.

----- Forwarded message -----

From: Jaroslav Kuba <jaroslav.kuba@gmail.com>
Date: Wed, Sep 25, 2019 at 12:53 PM
Subject: Nová žaloba na rektora ČVUT
To: jan janousek <janousej@fit.cvut.cz>

Vážené senátorky a vážení senátoři,

Naše organizace podala v průběhu léta novou žalobu na rektora ČVUT ve věci nezákonného nevydání informací podle zákona o svobodě informací. O tomto záměru jsem informoval Akademický senát ČVUT ve svém vystoupení na květnovém zasedání. Před podáním žaloby jsem dvakrát standardně písemně nabídl panu rektorovi smírné řešení, tak jako před všemi předchozími soudními nezdary ČVUT, pan rektor však jednání o smíru písemně odmítl.

Domnívám se, že ČVUT dosud nepřijalo žádná viditelná opatření k aplikaci předchozích pravomocných rozsudků do své běžné práce, přestože jsem nabídl pomocnou ruku v tomto směru. Reakce ČVUT na soudní porážky, které jsem zaregistroval jsou vskutku podivuhodné a nečekané:

- a) funkcionáři ČVUT nám radí, jak správně a jinak řídit odborovou organizaci
- b) děkan fakulty sděluje AS ČVUT velmi nepřesné či přímo nepravdivé informace, zřejmě v domněni, že senátoři si nedokážou rozsudky najít
- c) rektor AS ČVUT takto informuje i poté, co se rozsudky objevily
- d) děkan fakulty říká, že naše organizace, s níž pravomocně prohrál soudy, neexistuje (zřejmě strčil hlavu pod peřinu)

Dovolte proto informace o naší aktuální žalobě:

Odborová organizace požádala v březnu 2016 děkana FBMI o poskytnutí informací o mzdách, a to ve dvou oblastech: A) souhrnné údaje o mzdách zaměstnanců dvou konkrétních kateder FBMI a B) údaje o výši celkových mzdových prostředků vyplacených děkanovi FBMI a tajemníkovi fakulty v roce 2015. Děkan i rektor žádost svými rozhodnutími v celém rozsahu (v části A) i B) odmítl. Krajský soud v Praze jednoznačně konstatoval, že tato rozhodnutí byla v celém rozsahu protiprávní, navíc byla vydána po lhůtách stanovených zákonem. Na základě toho soud rozhodnutí obou funkcionářů zrušil jako nezákonná a nařídil žalovanému, aby informace ad A) byly do 15 dnů od právní moci rozsudku rovnou poskytnuty, v případě informací ad B) rozhodnutí zrušil jako nezákonné a vrátil věc na ČVUT, aby vydalo zákonné rozhodnutí.

ČVUT nerespektovalo však to, že soud nařídil poskytnutí informací ad A), podalo mimořádný opravný prostředek k Nejvyššímu správnímu soudu, tj. kasační stížnost, a žádalo o přiznání mimořádného odkladného účinku této kasační stížnosti, aby informace nemuselo až do rozhodnutí o kasační stížnosti poskytnout. Mezitím uplynula soudem stanovená lhůta k poskytnutí informací. Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal, na základě toho pak byly informace ad A) skutečně poskytnuty (byť po lhůtě stanovené rozsudkem Krajského soudu v Praze), neboť v opačném případě by byla zahájena exekuce RČVUT.

K informacím ad B) vydal děkan FBMI opětovně negativní rozhodnutí, proti němuž podala odborová organizace opětovně odvolání k rektorovi, který opět až po uplynutí zákonné lhůty rozhodl tak, že poskytnout požadované informace opětovně odepřel. Proti tomuto rozhodnutí rektora byla v průběhu prázdnin z naší strany opět podána správní žaloba. Pan rektor totiž v rozhodnutí nepřímo potvrdil, že jsme se trefili do černého, když mimo jiné uvedl (s odkazem na vyjádření funkcionáře FBMI) mj. toto: "Zveřejnění konkrétních částek mezd by vedlo k destabilizaci prostředí, které se skládá z výzkumných pracovníků a akademických pracovníků, neboť by nepochybně vedlo jednak k odchodu zejména excelentních výzkumných pracovníků do zahraničí a akademických pracovníků do soukromé sféry, k čemuž by je motivovala i přesná znalost konkrétního rozdílu v odměňování, např. mezi nimi a vedoucími zaměstnanci, natož některými excelentními pracovníky."

Pan předseda AS ČVUT mi na margo svobody informací položil písemně otázku, čeho chci těmito aktivitami dosáhnout a že doufá, že cílem je dosažení prospěchu pro ČVUT. Dovolím si odpovědět doslovným citátem z rozsudku Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 8 As 55/2012 – 62 ze dne 22. 10. 2014, který lze nalézt v knihovně (jednalo se o spor o platy učitelů): „Sama o sobě výše platu žádný negativní informační obsah nemá ... Námítka obecně závísti nemůže již vůbec být považována za relevantní. Závist jako lidská vlastnost vyvěrající z malosti duše není něco, čemu by se dalo právními prostředky čelit; jí musí čelit ti, kteří jí podléhají, svým mravním úsilím,

a ti, kteří jsou jejím terčem, svojí trpělivostí, vnitřním klidem a odvahou. Obrana před závistí utajováním informací jen proto, aby se nemohly stát jejím zdrojem, by často vedla jen k prohloubení závisti na základě nepodložených dohadů a spekulací o výši platů poskytovaných z veřejných prostředků. Naopak, sluneční svit informovanosti o platech placených z veřejných prostředků může mnohé přehnané představy o platech ve veřejné sféře rozptýlit.“

S pozdravem,

Jaroslav Kuba